

Bài Học 5

*28 Tháng 1 – 3 Tháng 2

Sự Thánh Của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ma-thi-ơ 11:10; Mác 1:2; Sáng thế Ký 2:3; Gióp 42:5, 6; Lu-ca 5:1-11; 4:31-36; Ê-sai 6:1-3; Khải huyền 4:8, 9.*

Câu Gốc: “Hãy tôn cao Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, và thờ lạy trên núi thánh Ngài; vì Đức Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là thánh!” (Thi thiên 99:9).

Tư Tưởng Quan Trọng: Kinh Thánh chú ý nhiều đến sự thánh của Đức Chúa Trời. Sự thánh này nói gì với chúng ta về Đức Chúa Trời? Sự thánh đó có ý nghĩa gì đối với chương trình cứu rỗi?

Một trong những sự tin tưởng quan trọng nhất, mà tất cả các nhà viết Kinh Thánh chấp nhận là thật, đó là Đức Chúa Trời hiện hữu. Không một người viết Kinh Thánh nào bày tỏ sự nghi ngờ về điều đó. Không người nào cố chứng minh điều đó. Đức Chúa Trời ở trên thiên đàng là một lẽ thật chúng ta chấp nhận mà không nghi vấn.

Điều chúng ta thấy trong 66 sách của Kinh Thánh là nhiều thí dụ về Đức Chúa Trời là ai và Ngài làm việc thế nào với những người mà Ngài muốn cứu.

Bài học tuần này nói về một phần của bản tính Đức Chúa Trời, và phần này rất quan trọng trong Kinh Thánh. Đó là sự thánh của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là sự yêu thương, Đúng. Và đúng, Đức Chúa Trời dạy chúng ta gọi Ngài là “Cha.” Và đúng, Đức Chúa Trời chậm nóng giận, hay tha thứ, và chăm sóc chúng ta.

Nhưng theo Kinh Thánh, điều rất quan trọng cho chúng ta để hiểu rằng Đức Chúa Trời là thánh. Cả Cựu Ước và Tân Ước bày tỏ sự hiểu biết về sự thánh của Đức Chúa Trời giúp chúng ta hiểu Ngài là ai. Đề tài về sự thánh này xuất hiện trong suốt cả Kinh Thánh bằng cách này hay cách khác.

Nhưng khi chúng ta nói Đức Chúa Trời là thánh nghĩa là gì? Kinh Thánh miêu tả sự thánh của Ngài thế nào? Và làm thế nào chúng ta, những con người không thánh, thờ phượng một Đức Chúa Trời như vậy?

“Có Lời Chép Ràng”

Một sự nghiên cứu ngắn về lịch sử hội thánh cho thấy rất dễ, ngay cả chúng ta, phát triển tư tưởng riêng của mình về Đức Chúa Trời. Và cũng dễ dàng để thờ phượng những tư tưởng này thay vì thờ phượng Đức Chúa Trời, như Ngài bày tỏ trong Kinh Thánh. Như Voltaire, một tư tưởng gia Pháp nổi tiếng, đã giễu cợt nói, “Nếu Đức Chúa Trời đã tạo nên chúng ta theo hình ảnh Ngài, thì chúng ta cũng đáp lại ơn huệ đó.” – Phỏng trích. Có thể chúng ta cũng không biết mình có sự hiểu biết không rõ ràng hay sai lầm về Đức Chúa Trời.

Vì thế, chúng ta phải trở về với Kinh Thánh và so sánh sự hiểu biết của chúng ta về Đức Chúa Trời với những gì được dạy dỗ ở đó. Và cuộc nghiên cứu này phải bao gồm cả Cựu Ước và Tân Ước. Vì Chúa đã nói với chúng ta trong cả hai quyển sách đó. Điều này quan trọng vì một số người đã lý luận rằng Đức Chúa Trời trong Tân Ước khác với Đức Chúa Trời trong Cựu Ước. Tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm không chấp nhận điều này. Và Kinh Thánh cũng không dạy như vậy.

Theo Giê-rê-mi 7:1-13, các tiên tri trong Cựu Ước lặp đi lặp lại cùng những chữ nào?

Hàng ngàn lần các tiên tri trong Cựu Ước dùng câu này, “Chúa phán vậy.” Điều này nên nhắc nhở chúng ta rằng các tiên tri không chỉ nói cho Đức Chúa Trời nhưng Đức Chúa Trời nói cho chính Ngài qua các tiên tri.

Đồng thời, Tân Ước cũng đầy những lời trích từ trong Cựu Ước. Thật ra, tất cả những sự dạy dỗ về Đức Chúa Trời trong Tân Ước đều liên hệ chặt chẽ với Cựu Ước. Thí dụ, làm thế nào bạn phân rã sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su trong cả hệ thống của lễ hy sinh trong Cựu Ước? Bao nhiêu lần Đức Chúa Giê-su và các nhà viết Tân Ước dùng các câu trong Cựu Ước để hỗ trợ các lý luận và tư tưởng của họ? Cả Tân Ước được đặt nền tảng trên Cựu Ước. Không có lý do chính đáng nào để phân rã Tân Ước khỏi Cựu Ước. Cả Kinh Thánh (Cựu Ước và Tân Ước) đều được Đức Chúa Trời soi dẫn (2 Ti-mô-thê 3:16).

Hãy đọc Ma-thi-ơ 4:4; 11:10; Mác 1:2; 7:6; Giăng 12:14, 15; Công vụ 13:33; Rô-ma 3:10; Ga-la-ti 3:13; 1 Phi-e-rơ 1:16; và 1 Cô-rinh-tô 5:7. Những câu này giúp chúng ta hiểu sự liên hệ giữa Tân Ước và Cựu Ước thế nào? Và những câu này cho thấy Đức Chúa Giê-su và các người viết Tân Ước nghĩ gì về Cựu Ước?

Mark Twain đã có lần nói rằng không phải những phần của Kinh Thánh ông không hiểu nhưng các phần mà ông hiểu làm ông khó chịu. Ai không thấy những phần của Kinh Thánh làm họ khó chịu. Hãy coi Kinh Thánh nói gì về chính mình (2 Ti-mô-thê 3:16), chúng ta đối xử thế nào với những phần chúng ta không hiểu? (Xin cũng học 1 Cô-rinh-tô 13:12).

Biệt Riêng Ra

Theo Sáng thế Ký 2:3, khi nào là lần đầu tiên sự hiểu biết về “thánh” (cùng một căn ngữ được dịch là “biệt riêng ra thánh”) được nói đến trong Kinh Thánh? Sự kiện quan trọng thế nào khi điều đầu tiên được nghĩ là thánh trong Kinh Thánh là nói về thời gian?

Câu này cho chúng ta sự hiểu biết về thánh. Điều này cho thấy thời gian được “biệt riêng” từ những gì ở chung quanh thời gian đó. Ngày thứ bảy, khi chúng ta nghĩ về chiều dài, thì không khác gì 24 giờ của các ngày khác, một thời gian từ lúc mặt trời lặn tới mặt trời lặn. Vậy điều gì làm ngày đó khác biệt? Đức Chúa Trời tuyên bố ngày đó là “thánh.” Ngài biệt riêng ngày đó khỏi tất cả những ngày khác trong tuần.

Tiếng Hê-bơ-rơ trong câu này cho “biệt riêng ra thánh” nghĩa là “đặt là thánh” hay “tuyên bố là thánh.” Như thế, sự thánh gợi ý rằng một điều đặc biệt về điều gì đó là “thánh.” Hay đây là điều được biệt riêng ra khỏi những gì không phải là thánh.

Tư tưởng này giúp chúng ta hiểu sự thánh của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời được biệt riêng ra khỏi bất cứ vật gì trong sự sáng tạo. Ngài thì quá cao xa trên tất cả những gì chúng ta có thể thật sự hiểu và làm. Được nên thánh là khác một cách đặc biệt, như với ngày thứ bảy Sa-bát.

Xuất Ê-díp-tô Ký 15:11; 1 Sa-mu-ên 2:2; Thi thiên 86:8-10; 99:1-3; và Ê-sai 40:25 giúp chúng ta hiểu sự thánh của Đức Chúa Trời thế nào?

Tư tưởng về sự thánh giúp chúng ta hiểu rõ hơn sự phân cách giữa một Đức Chúa Trời là thánh và tất cả nhân loại là những người tội lỗi. Đức Chúa Trời thì cách biệt khỏi chúng ta và Ngài là Đấng Tạo Hóa còn chúng ta là loài thọ tạo, và vì tất cả chúng ta đều có tội. Tất cả những điều này giúp chúng ta hiểu rõ hơn điều Đấng Christ đã làm cho chúng ta.

Chúng ta được tạo nên theo hình ảnh Đức Chúa Trời, nhưng bằng những cách nào chúng ta rất khác Ngài? Những sự khác biệt này giúp chúng ta thế nào để hiểu chúng ta cần một Đấng Cứu Thế? Hãy làm một bảng liệt kê những sự khác biệt này và đem đến lớp học.

Ăn Năn Trong Tro Bụi

Gióp đã bị nhiều đau khổ về tay của Sa-tan. Sau đó, ông than thở cùng Đức Chúa Trời, “Trước lỗi tai tôi có nghe đồn về Chúa, nhưng bây giờ, mắt tôi đã thấy Ngài: Vì vậy, tôi lấy làm gớm ghê tôi, và ăn năn trong tro bụi” (Gióp 42:5, 6). Những lời của Gióp nói với chúng ta gì về sự thánh của Đức Chúa Trời khác biệt với sự tội lỗi của con người? Gióp nói với chúng ta điều ông cảm thấy về kinh nghiệm của mình Phúc Âm được rao giảng như thế nào thông qua những hành động của Gióp?

Kinh Thánh kể nhiều chuyện tích về những người có kinh nghiệm về sự thánh của Đức Chúa Trời.

Thí dụ, Đức Chúa Trời, trong sự nhân từ, đã sai tiên tri Ê-xê-chi-ên đến cùng dân Y-sơ-ra-ên (mặc dầu họ bị làm phu tù ở Ba-by-lôn vì tội bất trung của họ). Ê-xê-chi-ên cũng có kinh nghiệm về sự thánh thiện oai nghiêm của Đức Chúa Trời. Việc gì đã xảy ra? (Ê-xê-chi-ên 1:28).

Gia-cốp đã chạy trốn khỏi nhà sau khi lừa dối cha mình là Y-sác và người anh sinh đôi Ê-sau. Gia-cốp đã nói gì sau khi được sự hiện thấy ban đêm về cái thang bắc từ dưới đất, đầu đến tận trời và về việc Đức Chúa Trời phán với ông? (Sáng thế Ký 28:16, 17).

Trong khi Y-sơ-ra-ên đóng trại tại núi Si-nai, một lần nữa Chúa ngự xuống trong đám mây ở trên núi và hiện ra trước Môi-se. Môi-se đã hành động thế nào? (Sáng thế Ký 34:8).

Và Đa-ni-ên, một tiên tri khác trong thời Ba-by-lôn xâm chiếm Y-sơ-ra-ên, nhận được các sự hiện thấy từ Đức Chúa Trời trong khi ông là một nhà lãnh đạo cao cấp trong chính phủ.

Dù Đa-ni-ên được yêu quý, nhưng ông đã hành động thế nào khi được sự hiện thấy của Đức Chúa Trời trong Đa-ni-ên 10:5-8? Bạn nghĩ tại sao ông hành động như vậy trong những câu này?

Các vị này là những người trung thành, thánh thiện, và công bình. Họ là các tiên tri. Nhưng trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời, họ thấy sợ hãi, run rẩy, và họ thờ lạy Ngài. Chắc chắn họ cảm thấy không xứng đáng và tội lỗi trước sự thánh của Đức Chúa Trời. Bằng những cách riêng của họ, những câu này cho thấy cần cầu Đấng Cứu Thế, một Đấng Thay thế, một Đấng nối lại nhịp cầu phân cách giữa một Đức Chúa Trời rất thánh và loài người sa ngã, tội lỗi. Cảm tạ Chúa, chúng ta có nhịp cầu đó trong Đức Chúa Giê-su.

Hãy tưởng tượng bạn có kinh nghiệm gần giống như kinh nghiệm của một trong các vị nói trên. Bạn sẽ hành động thế nào và tại sao?

Xin Ra Khỏi Tôi

Trong Cựu Ước, chúng ta thấy ghi chép loài người hành động thế nào đối với Đức Chúa Trời rất thánh. Tất cả các hành động của họ đều giống nhau: sợ hãi, run rẩy, và thờ lạy. Còn trong Tân Ước thì sao? Một số Cơ Đốc nhân thời nay lý luận rằng Cựu Ước cho chúng ta một hình ảnh lỗi thời về Đức Chúa Trời, một Đức Chúa Trời cứng rắn và dễ giận. Họ lý luận khi Đức Chúa Giê-su đến trong Tân Ước, Ngài là Đức Chúa Trời của ân điển và tình thương. Nhưng chúng ta biết đây là một quan điểm sai về Kinh Thánh và về một Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi.

Các nhà viết Tân Ước dạy chúng ta gì về sự thánh của Đức Chúa Trời? Thí dụ, đọc Lu-ca 5:1-11. Câu này bày tỏ thế nào sự dạy dỗ của Cựu Ước và Tân Ước cũng giống nhau về sự thánh của Đức Chúa Trời?

Các ngư phủ này làm việc cực nhọc thâu đêm mà không thành công. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã làm phép lạ bắt cá cho các môn đồ siêng năng của Ngài. Sau việc này, điều thông thường đối với các môn đồ là bày tỏ lòng biết ơn về phép lạ. Nhưng Phi-e-rơ đã làm một điều khá khác biệt. Hành động của ông giống như của những người trong thời Cựu Ước khi họ đối diện với Chúa.

“Nhưng Phi-e-rơ mau chóng quên cá, quên thuyền và quên lưới. Phép lạ này, hơn tất cả những phép lạ khác Phi-e-rơ đã chứng kiến, là một sự biểu dương quyền phép của Đức Chúa Trời. Trong Đức Chúa Giê-su, Phi-e-rơ thấy Đấng điều khiển tất cả thiên nhiên. Quyền phép thiên thượng của Đức Chúa Giê-su khiến Phi-e-rơ ý thức được sự xấu xa mình. Ông cảm thấy hổ thẹn về sự thiếu tin cậy của mình. Ông hiểu được ngay Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời giáng thế để cứu ông và những kẻ có tội khác. Ông yêu mến Thầy của mình rất nhiều đến nỗi ông cảm thấy dơ dáy trước linh hồn thánh khiết của Ngài. Trong khi các bạn đồng nghiệp lượm cá trong lưới, ông sấp mình xuống chân Đức Chúa Giê-su, thưa rằng, ‘Lạy Chúa, xin ra khỏi tôi, vì tôi là người có tội.’” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 246.

Tại sao Phi-e-rơ có những cảm giác này? Đó là vì chúng ta không còn ở trong Vườn Ê-đen nữa. Nơi đó, A-đam và Ê-va nghênh đón sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong buổi chiều mát mẻ. Nhưng sự gần gũi này đã mau chóng thay đổi sau sự Sa ngã, khi hai người chạy trốn Chúa. Từ đó tới nay không có sự thay đổi nhiều. Hành động này vẫn còn như vậy trong suốt lịch sử Kinh Thánh. Bất cứ khi nào một người đối diện với Đức Chúa Trời hằng sống, họ luôn luôn kinh nghiệm sự sợ hãi để hiểu biết cách sâu xa và kinh khủng về tội lỗi mình thế nào.

Bạn còn nhớ lần chót bạn hiểu được tội lỗi thật sự của mình? Niềm hy vọng duy nhất của bạn là gì, và tại sao?

Khi Quý Nói

Có lời chứng nào được ghi lại trong Lu-ca 4:31-36 về sự thánh của Đấng Christ? Có điều gì quan trọng về ai là người làm chứng? Chúng ta học được bài học nào từ câu chuyện này về sự thánh của Đức Chúa Trời?

Ma quỷ, các thiên sứ sa ngã, nhớ lại Đức Chúa Giê-su thật sự là ai. Dù chúng có dơ dáy, căm hờn, và phản nghịch chống lại Đức Chúa Trời thế nào, chúng vẫn phải thú nhận Đức Chúa Giê-su là thánh. Xin cũng lưu ý trong câu này, chúng sợ Ngài sẽ hủy diệt chúng. Tại sao chúng sợ như vậy? Đúng là, vì đây đây tội lỗi, ngay cả ma quỷ cũng sợ hãi khi phải đối diện với sự thánh của Đức Chúa Trời. Chúng sợ Đức Chúa Trời cũng như nhân loại tội lỗi sợ Ngài vậy.

Trong sách cuối cùng của Kinh Thánh, Giảng được sự hiện thấy từ Đức Chúa Trời. Xin đọc Khải huyền 1:12-17. Giảng được coi như một sứ đồ có sự hiểu biết nhất về tình yêu của Đức Chúa Trời. Nhưng người cũng hành động như các người khác đã làm trong Cựu Ước khi phải đối diện với Đức Chúa Trời rất thánh.

Hơn nữa, một sự hiện thấy về các nhân vật trên thiên đàng thờ phượng Đức Chúa Trời thế nào trong đền thánh trên trời bày tỏ cùng một hình ảnh được Ê-sai miêu tả nhiều trăm năm trước trong sự hiện thấy (đọc Ê-sai 6:1-3).

Theo Khải huyền 4:8, 9, Giảng đã nghe các nhân vật trên thiên đàng chung quanh ngài nói gì?

Đức Chúa Trời là sự yêu thương, và tất cả các nhân vật trên thiên đàng thờ phượng Ngài. Nhưng chúng ta thấy, chung quanh ngài Đức Chúa Trời trên thiên đàng, sự thờ phượng không phải là “Đức Chúa Trời là sự yêu thương.” Và các nhân vật đó cũng không nói, “Đức Chúa Trời nhân từ.” Thay vào đó, ngày và đêm các nhân vật này hát, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa, là Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng.” Đây là vì tất cả thiên đàng đều tham gia vào công việc yêu thương của Đức Chúa Trời và sự cứu rỗi thế gian. Vì thế, những người đứng chung quanh ngài của Đức Chúa Trời ngày đêm ca tụng sự thánh của Ngài. Là những sanh vật vô tội, họ bày tỏ sự tôn trọng sâu xa về sự thánh của Ngài. Nhưng họ không chạy trốn vì sợ hãi sự thánh của Ngài, như loài người tội lỗi đã làm.

Trong tất cả kinh nghiệm của loài người với Đức Chúa Trời, như được bày tỏ trong Kinh Thánh, không ai thấy một sự gợi ý nào là Đức Chúa Trời đáng sợ. Thay vào đó, điều chúng ta thấy là, trong ánh sáng chói lòa của sự thánh Ngài, nhân loại hiểu rằng họ là những tội nhân. Và điều đó thật đáng sợ. Trong Kinh Thánh, khi người ta thật sự đối diện với Đức Chúa Trời, chúng ta không thấy vỗ tay, vỗ lưng, và hát cách vô tư. Thay vào đó, là sự ăn năn khiêm tốn. Mỗi người hiểu và thú nhận tội mình, không bào chữa hay vạch tội người khác. Những lời nói, đời sống, và hành động của chúng ta sẽ thế nào nếu chúng ta luôn ý thức được sự hiện diện và thánh hóa của Đức Chúa Trời?

Thứ Sáu *3 Tháng 2

Nghiên Cứu Bổ Túc: Khi Đấng Christ đứng trước đám đông ở đền thờ, “Sự ồn ào lắng xuống. Sự đi lại và tiếng mặc cả ngừng hẳn. Sự im lặng trở nên ngọt ngào. Nỗi kinh sợ chế ngự đám đông. Người ta cảm thấy như họ đang đối diện sự phán xét của Đức Chúa Trời để trả lời cho những hành động của họ. Nhìn lên Đấng Christ, họ thấy quyền lực thiên thượng của Ngài lóe ra qua thân thể Ngài. Đấng oai nghiêm của thiên đàng [Giê-su] đứng như một Quan án sẽ đứng trong ngày cuối cùng. . . với cùng một quyền lực để đọc tận đáy linh hồn. Mắt Ngài nhìn qua đám đông, quan sát từng người. Hình thể Ngài dường như được nâng cao hơn họ với quyền lực thiên thượng. Ánh sáng thiên đàng chiếu rọi từ mặt Ngài. Ngài phán, và giọng nói rõ ràng vang lên (cùng một giọng nói trên núi Si-nai tuyên bố luật pháp mà các thầy tế lễ và các nhà lãnh đạo đang phạm) trong cả đền thánh, “Hãy cất bỏ đồ đó khỏi đây, đừng làm cho nhà Cha ta thành ra nhà buôn bán!” (Giăng 2:16).

“Từ từ bước xuống các bậc thêm, và giờ cái roi, Ngài đuổi hết những kẻ buôn bán khỏi đền thờ. Với sự giận dữ Ngài chưa từng phô bày, Đức Chúa Giê-su lật đổ bàn của những kẻ đổi bạc. . . . Không ai dám hỏi về uy quyền của Ngài. . . . Đức Chúa Giê-su không dùng roi đánh họ, nhưng trong tay Ngài cái roi kinh khiếp như một lưỡi gươm lửa. Các chức viên của đền thờ, các thầy tế lễ, kẻ buôn bán chiên và bò, vội vã rời khỏi chỗ mình. Tư tưởng duy nhất của họ là chạy trốn khỏi sự hiện diện giận dữ của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 158.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Trong lớp, hãy coi lại câu trả lời của bạn cho câu hỏi chốt của ngày thứ Hai. Có sự khác biệt lớn nào giữa chúng ta và Đức Chúa Trời rất thánh? Có những cách nào để một số các sự khác biệt này có thể bỏ đi?
- 2 Đối với những gì chúng ta học trong tuần này, tại sao sự tự cho mình là công bình và tự mãn về tình trạng thiêng liêng của mình rất nguy hiểm?
- 3 Hãy nghĩ về người nào đó bạn biết là người “thánh.” Có lẽ đó là người có vẻ chính trực, thành thật, trong sạch, v.v. Hay đó là một người “biệt riêng” khỏi những người khác. Bạn cảm thấy thế nào về người này? Người đó khiến bạn cảm thấy vui hay buồn, và tại sao?

TÓM LƯỢC: Có thể tốt hơn là chú ý đến tình yêu thương của Đức Chúa Trời thay vì sự thánh của Ngài. Nhưng điều đó là bóp méo sự thật. Chúng ta cần đối diện với sự thánh của Đức Chúa Trời cho tới khi chúng ta run rẩy trước mặt Ngài. Hiểu sự thánh của Đức Chúa Trời và tội lỗi kinh khủng của chúng ta là điều quan trọng để giúp chúng ta hiểu sự hy sinh tẩy sạch của Đức Chúa Giê-su nghĩa là gì. Và điều đó cũng giúp chúng ta hiểu tại sao sự hy sinh này thì rất cần thiết, và tại sao sự hy sinh đó có giá rất cao.